

A z vysoka jsme ulévali ohně.
Zelenou sírou čadila
červená srdce v kaštanových sudech.
Chtěli jsme se umýt.
Chtěli jsme svět mít jak oblázek,
kulatý, čistý, vodou přikrytý.

Pili jsme a jako přísné kruhy v pařezech
tkvěla v nás léta, léta dokulata,
s púlnocí rozkvétala kapradina zlatá,
a sokol létal.

Vyletěl sokol nad oblaky,
vynášel se nade všechny vtáky,
aj, nade všechno stvoření.

